

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης Χημικός Μηχανικός - Μηχανικός Περιβάλλοντος, η Ξένια Ι. Λοϊζίδου Πολιτικός Μηχανικός/ Ακτομηχανικός και η Κυριακή Δημητρίου που συντονίζει το πρόγραμμα εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife.

www.akti.org.cy,

Για τις απόψεις/ σχόλια/ εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy

Πράσινες εργασίες και κοινωνική προσφορά

Του Μιχάλη .Ι. Λοϊζίδα

Δεν πίστευα στα αυτιά μου όταν σε διεθνές συνέδριο άκουσα το φοβερό, ότι στην μεσόγειο τα οικοσυστήματα βελτιώνονται σε ότι αφορά την βιοποικιλότητα μετά από μία πυρκαγιά!

Και στην δική μας περίπτωση της οικονομικής κρίσης που περνάμε, τι είναι αυτό που βλέπουμε να χάνεται; Ένα σύστημα μονοκαλλιέργειας τουρισμού, τραπεζών, ευμάρειας και εφησυχασμού. Καμία νέα ιδέα για αλλαγή και άλλου είδους ανάπτυξη δεν είχε ελπίδα επιβίωσης σε αυτό το κατεστημένο. Πολύ περισσότερο που δεν είχε κανείς λόγο να ρισκάρει έξω από τα συνηθισμένα και τα σίγουρα.

Δεν παίζω με τον πόνο και την δυσπραγία των συνανθρώπων μας που χτυπήθηκαν νωρίς και σοβαρά από την κρίση αυτή. Βλέπω όμως και θέλω να πιστεύω ότι υπάρχουν σοβαρές ευκαιρίες με εστίαση στην «πράσινη-αιφόρο» ανάπτυξη, στη δημιουργία νέων, δημιουργικών θέσεων εργασίας. Μίας ανάπτυξης που στηρίζεται στους τρεις πυλώνες της αιεφορίας: κοινωνία, οικονομία, περιβάλλον. Και επειδή είναι σαν να σας ακούω να λέτε: “που ζει αυτός”, “λόγια του αέρα ανεφάρμοστα”, κλπ, σας παραθέτω πιο κάτω τρεις υπαρκτές τέτοιες προσπάθειες που μέχρι τώρα καταφέρνουν, με επιτυχία, να αναπτύσσονται οικονομικά με ταυτόχρονη έντονη δράση προς την κατεύθυνση προστασίας του περιβάλλοντος και της κοινωνικής προσφοράς.

Cans For Kids: Μαζεύοντας τενεκεδάκια αλουμινίου από όλη την Κύπρο, με μία μεγάλη ομάδα εθελοντών, ο οργανισμός αυτός προχωρά στην τακτική συλλογή τους, στον διαχωρισμό τους από τυχόν άλλα σκουπίδια, στην συμπίεση και πώλησή τους στο εξωτερικό. Με τα έσοδα από την εργασία αυτή υποστηρίζουν την αγορά νέων μηχανημάτων και άλλων αναγκαίων ειδών στο Μακάριο Νοσοκομείο και σε τομείς που δεν εμπίπτουν στον κρατικό σχεδιασμό. Ταυτόχρονα δίνουν την ευκαιρία εκπαίδευσης νέων παιδιών-εθελοντών στην ανακύκλωση και ενημέρωσης χιλιάδων παιδιών που επισκέπτονται τον χώρο και βιώνουν με απτό τρόπο την δυνατότητα της προστασίας του περιβάλλοντος και τη χαρά της κοινωνικής προσφοράς. Τηλεφωνώντας στο 99144647, στον κύριο Λάκη Χαραλάμπους μπορείτε να βοηθήσετε ως εθελοντές ή και να μάθετε που είναι το κοντινότερο προς το σπίτι σας δοχείο απόρριψης αλουμινίου του οργανισμού.

Ανάκυκλος Περιβαλλοντική – Ανακύκλωση ρουχισμού: Αυτά τα ρούχα που ούτως ή άλλως πετούσαμε και γέμιζαν οι χωματερές, τώρα με την μη κερδοσκοπική αυτή πρωτοβουλία έχουν μετατραπεί σε ρούχα προς τις άπορες οικογένειες, 15 πράσινες θέσεις εργασίας για νέους άνεργους συμπολίτες μας και τερματισμό απόρριψης των υλικών αυτών στο περιβάλλον με όλα τα αρνητικά αποτελέσματα. Μέρος των ρούχων πωλούνται τόσο στην Κύπρο όσο και στο εξωτερικό για την κάλυψη των οικονομικών αναγκών του οργανισμού, χωρίς όμως αυτό να επιβαρύνει είτε άμεσα είτε έμμεσα κανέναν από εμάς είτε μέσα από κρατικές χορηγίες ή είτε με έμμεσες φορολογίες. Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνήσετε με την κυρία Αντρούλλα Σιάτη στο 22527295.

Τηγανοκίνηση – Ακτή Κέντρο Μελετών και Έρευνας: Αναμένεται σύντομα η επανέναρξη και μόνιμη λειτουργία του προγράμματος συλλογής των φυτικών ελαίων μετά την χρήση τους από τα νοικοκυριά της Κύπρου προς τα σχολεία και από εκεί η μετατροπή τους από τους μαθητές σε βιοντίζελ. Τα παιδιά τα ίδια εκπαιδεύονται επί τόπου στην μετατροπή των άχρηστων λαδιών τους που μέχρι πρότινος ρύπαιναν το περιβάλλον, σε χρήσιμο βιοκαύσιμο που μπαίνει στην θέρμανση του σχολείου για να τους ζεστάνει τον χειμώνα. Το πρόγραμμα αυτό μη τυπικής εκπαίδευσης συμπληρώνεται με άλλες δράσεις πειραματισμού και έρευνας από τα παιδιά και τους εκπαιδευτές τους. Από την εφαρμογή του προγράμματος αυτού και χωρίς κρατική βοήθεια αναμένεται να βρουν απασχόληση πέραν των πέντε νέων άνεργων επιστημόνων, να περιοριστεί η απόρριψη των αποβλήτων αυτών στο περιβάλλον και με βάση τις ποσότητες που θα συλλέγει κάθε σχολείο θα έχει την δυνατότητα να λάβει από τον οργανισμό οικονομική υποστήριξη για την υλοποίηση φιλοπεριβαλλοντικών δράσεων για το σχολείο. Αγορά τεχνολογιών εξοικονόμησης νερού και ενέργειας, πράσινες στέγες, λαχανόκηποι, αγορά τεμαχιστή για κομποστοποίηση των κλαδεμάτων και πολλά άλλα θα μπορούσαν να μεταμορφώσουν σε λίγα χρόνια τα σχολεία μας σε πράσινα σχολεία που να δίνουν και ουσιαστικά το καλό παράδειγμα αειφόρου διαβίωσης στα παιδιά μας. Για περισσότερες πληροφορίες στον ιστοχώρο της Ακτής και στο τηλ 22458485.

Δεκάδες παρόμοιες πρωτοβουλίες θα μπορούσαν να αναληφθούν σε θέματα σχετικά με την πράσινη ανάπτυξη. Λίγο μεράκι, αγάπη, όρεξη και μελέτη χρειάζεται και θα μπορεί

σύντομα ο Κύπριος να βλέπει με αισιοδοξία ένα λιγότερα κερδοφόρο, αλλά αειφόρο και γεμάτο ενδιαφέρον επαγγελματικό μέλλον για τον ίδιο και τα παιδιά του.

Ζώ σε ένα κόσμο ... που προσμένει!

Στην παραλία του Crosby κοντά στο Liverpool υπάρχει η εκπληκτική εγκατάσταση του Antony Gormley με τίτλο Another Place, ήτοι «Ένας άλλος τόπος»: 100 αγάλματα από μέταλλο, σε διαστάσεις ανθρώπινες (πρόκειται για ρέπλικες του ίδιου του καλλιτέχνη), 650 κλά το καθένα, έχουν τοποθετηθεί σε 3 χιλιόμετρα, σε μια παλιρροιακή ακτή. Κοιτάνε ακίνητα τη θάλασσα, τα καράβια που πηγαινοέρχονται στο πολυσύχναστο λιμάνι του Liverpool, το αιολικό πάρκο με τις τεράστιες ανεμογεννήτριες, σαν να προσμένουν κάτι!! Κάθε 12 ώρες έρχεται η παλίρροια και τότε σιγά-σιγά «πνίγονται» από το νερό και την άμμο. Και μετά πάλι αποκαλύπτονται για να ξαναχαθούν σε λίγες ώρες. Πάντα ακίνητα, πάντα προσμένοντας. Ο σύγχρονος άνθρωπος; ΞΛ

Μικρές περιπλανήσεις ... στα προϊστορικά αποτυπώματα της Αγγλίας

Βρέθηκα στην παραλία Formby κοντά στο Liverpool πρόσφατα. Μια ακτή με πλούσιους αμμόλοφους και τεράστια αμμώδη, παλιρροιακή παραλία. Πριν από 5000 ζούσαν εκεί ελάφια και άλλα ζώα που σήμερα δεν υπάρχουν. Πήγαιναν λοιπόν, σε κάποια σημεία για να πιούν νερό. Εκεί τα παραμόνευαν οι κυνηγοί. Ήταν λασπώδες το έδαφος και τόσο τα ελάφια όσο και οι κυνηγοί άφηναν τα χνάρια τους στη μαλακή λάσπη. Ερχόταν μετά η παλίρροια και άμμος σκέπαζε τις λάσπες. Υποχωρούσε η παλίρροια, αλλά πολλά από τα αποτυπώματα γέμιζαν με άμμο. Ξαναερχόταν η παλίρροια μαζί με τα ιζήματα που κατέβαζε το κοντινό ποτάμι και η ακτή προσχωνόταν. Χρόνια κράτησε η διεργασία της πρόσχωσης και τα αποτυπώματα έμειναν καλά κρυμμένα κάτω από την άμμο. Η ακτογραμμή έφτασε περίπου 5 χιλιόμετρα προς τη θάλασσα από το σημείο που βρίσκεται σήμερα. Κάποτε έγινε το λιμάνι του Λίβερπουλ. Και άρχισαν εκσκαφές για την εκβάθυνση του καναλιού προς το λιμάνι. Αυτό προκάλεσε έντονη διάβρωση της ακτής. Και ξαφνικά άρχισαν να αποκαλύπτονται οι πλάκες της παλιάς λάσπης, που τώρα πια είναι ένας στέρεος βράχος. Πάνω σε αυτό το βράχο αποκαλύπτονται τα αποτυπώματα από τα προϊστορικά ελάφια και τους ανθρώπους! Όπου η ακτομηχανική συναντάει την προϊστορία! ΞΛ